

Dziennik Urzędowy C 304

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

15 października 2011

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
II <i>Komunikaty</i>		
KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja Europejska		
2011/C 304/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6330 – Ugitour/Caisse des Dépôts et Consignations/Sogecap/Portefeuille Immobilier) ⁽¹⁾	1
IV <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja Europejska		
2011/C 304/02	Kursy walutowe euro	2
2011/C 304/03	Decyzja Komisji z dnia 14 października 2011 r. w sprawie ustanowienia Grupy Ekspertów Krajowych ds. Węgla (NCE)	3
2011/C 304/04	Komunikat Komisji w ramach dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych ⁽¹⁾ (<i>Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy</i>)	5

PL
**Cena:
3 EUR**
⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Europejska Służba Działań Zewnętrznych

2011/C 304/05	Decyzja Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa mających zastosowanie do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych	7
---------------	--	---

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2011/C 304/06	Informacja dotycząca wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/35/UE przekazana przez Węgry	12
2011/C 304/07	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	12
2011/C 304/08	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	13
2011/C 304/09	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	14

V Ogłoszenia

INNE AKTY

Komisja Europejska

2011/C 304/10	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	15
2011/C 304/11	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	19
2011/C 304/12	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	23
2011/C 304/13	Zawiadomienie dla Ibrahima Awwada Ibrahima Ali Al-Badri Al-Samarrai, dodanego do wykazu, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida, na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1024/2011.....	26

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6330 – Ugitour/Caisse des Dépôts et Consignations/Sogecap/Portefeuille Immobilier)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 304/01)

W dniu 11 października 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku francuski i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6330 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

14 października 2011 r.

(2011/C 304/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3807	AUD	Dolar australijski	1,3467
JPY	Jen	106,42	CAD	Dolar kanadyjski	1,4010
DKK	Korona duńska	7,4456	HKD	Dolar Hongkongu	10,7384
GBP	Funt szterling	0,87480	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7317
SEK	Korona szwedzka	9,1395	SGD	Dolar singapurski	1,7529
CHF	Frank szwajcarski	1,2388	KRW	Won	1 597,23
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,8569
NOK	Korona norweska	7,7455	CNY	Yuan renminbi	8,8178
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4728
CZK	Korona czeska	24,740	IDR	Rupia indonezyjska	12 229,36
HUF	Forint węgierski	292,70	MYR	Ringgit malezyjski	4,3195
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	59,807
LVL	Łat łotewski	0,7054	RUB	Rubel rosyjski	42,7515
PLN	Złoty polski	4,3100	THB	Bat tajlandzki	42,484
RON	Lej rumuński	4,3288	BRL	Real	2,4042
TRY	Lir turecki	2,5391	MXN	Peso meksykańskie	18,4109
			INR	Rupia indyjska	67,6820

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 października 2011 r.****w sprawie ustanowienia Grupy Ekspertów Krajowych ds. Węgla (NCE)**

(2011/C 304/03)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 194 TFUE stanowi, że polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu zapewnienie, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, funkcjonowania rynku energii i bezpieczeństwa dostaw energii w Unii.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 10 listopada 2010 r. „Energia 2020. Strategia na rzecz konkurencyjnego, zrównoważonego i bezpiecznego sektora energetycznego”⁽¹⁾ – pomimo stwierdzenia, iż państwa członkowskie muszą nadal stopniowo eliminować dopłaty powodujące szkody dla środowiska – uznano jednak potencjał do dalszego rozwoju własnych źródeł paliw kopalnych w UE w perspektywie zapewnienia europejskim przedsiębiorstwom i konsumentom dostępu do bezpiecznej, pewnej i zrównoważonej energii po konkurencyjnych cenach.
- (3) W decyzji Rady 2010/787/UE przewidziano stopniowe zaprzestanie dopłat do produkcji węgla w niekonkurencyjnych kopalniach do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) Mając na względzie udział węgla w dostawach energii w Europie, Komisja uznaje za właściwe ustanowienie grupy ekspertów, której celem będzie pomoc Komisji w zakresie monitorowania rynków węgla oraz umożliwianie ciągłej wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi i UE.
- (5) W latach 2003–2010 grupa ekspertów ds. węgla – Grupa Krajowych Ekspertów ds. Węgla (NCE) – spotykała się regularnie na podstawie art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 405/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. dotyczącego wspólnotowego monitorowania przywozu węgla kamiennego pochodzącego z państw trzecich⁽²⁾.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 405/2003 straciło moc dnia 31 grudnia 2010 r. i nie zostało zastąpione innym aktem.
- (7) W duchu kontynuacji dobrej współpracy, jaka miała miejsce w ramach grupy NCE utworzonej na potrzeby rozporządzenia (WE) nr 405/2003, nowa grupa ekspertów w dziedzinie węgla otrzyma tą samą nazwę.
- (8) NCE powinna nadal ułatwiać współpracę i konsultacje między organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za sprawy polityki energetycznej związane z węglem, z jednej strony, a Komisją, z drugiej strony, odnośnie do wszystkich kwestii związanych z łańcuchem wartości dla węgla, jednocześnie unikając powielania działań innych specjalnych grup konsultacyjnych tworzonych przez Komisję.
- (9) W nawiązaniu do szerzej zakrojonego dialogu zainteresowanych stron dotyczącego energii NCE powinna ponadto ułatwiać wymianę dobrych praktyk w dziedzinie produkcji i wykorzystania węgla bez powielania działań obecnych grup ekspertów oraz innych grup, w tym grup powołanych na mocy aktów ustawodawczych, i przy pełnym poszanowaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa określonych w art. 101–109 TFUE oraz decyzji Rady 2010/787/UE.
- (10) W skład NCE powinny wchodzić organy państw członkowskich odpowiedzialne za sprawy polityki energetycznej związane z węglem. Organy te powinny mianować swoich przedstawicieli.
- (11) Mając w szczególności na uwadze wymianę dobrych praktyk oraz w celu zaangażowania w stosownych przypadkach odpowiednich organów technicznych i regulacyjnych państw członkowskich, w posiedzeniach NCE mogą doraźnie uczestniczyć eksperci spoza NCE, w tym przedstawiciele wspomnianych organów.
- (12) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków NCE i ich przedstawicieli.
- (13) Dane osobowe dotyczące członków NCE powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽³⁾.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się Grupę Ekspertów Krajowych ds. Węgla zwaną dalej „NCE”.

⁽¹⁾ COM(2010) 639 wersja ostateczna.⁽²⁾ Dz.U. L 62 z 6.3.2003, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Artykuł 2**Zadania**

Do zadań NCE należą:

- a) pomaganie Komisji w zakresie monitorowania zmian na rynkach węgla;
- b) nawiązywanie współpracy i zapewnianie regularnych konsultacji między organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za sprawy polityki energetycznej związane z węglem a Komisją odnośnie do kwestii związanych z łańcuchem wartości dla węgla, w tym kwestii zamykania kopalń;
- c) doprowadzanie do wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie produkcji i wykorzystania węgla.

Artykuł 3**Konsultacje**

Komisja może się konsultować z NCE w każdej kwestii związanej z dowolnym aspektem łańcucha wartości dla węgla.

Artykuł 4**Skład i powoływanie**

1. W skład NCE wchodzi organy państw członkowskich odpowiedzialne za sprawy polityki energetycznej związane z węglem.
2. Organy państw członkowskich mianują swoich przedstawicieli.
3. Nazwy organów państw członkowskich publikuje się w rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów (zwanym dalej „rejestrem”).

Artykuł 5**Tryb pracy**

1. Przedstawiciel Komisji przewodniczy NCE.
2. W porozumieniu ze służbami Komisji NCE może ustanowić podgrupy celem zbadania szczegółowych kwestii, zwłaszcza wymiany dobrych praktyk, zgodnie z zakresem obowiązków ustalonym przez grupę. Tego rodzaju podgrupy ulegają rozwiązaniu z chwilą wypełnienia ich mandatu.
3. Przedstawiciel Komisji może zaprosić ekspertów spoza NCE posiadających określone kompetencje dotyczące jednej ze spraw porządku obrad, którą zajmuje się NCE lub podgrupa,

do udziału w trybie doraźnym w pracach NCE lub podgrupy. Przedstawiciel Komisji może ponadto nadawać osobom fizycznym i organizacjom status obserwatora zgodnie z przepisem 8 ust. 3 zasad horyzontalnych dotyczących grup ekspertów i krajów kandydujących.

4. Członkowie grup ekspertów i ich przedstawiciele, jak również zaproszeni eksperci i obserwatorzy, podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej określonym w traktatach i ich przepisach wykonawczych, a także przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, określonych w załączniku do regulaminu wewnętrznego Komisji⁽¹⁾. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych zobowiązań Komisja może podjąć wszelkie stosowne środki.

5. Posiedzenia grup ekspertów i podgrup odbywają się w jednej z siedzib Komisji. Komisja zapewnia grupie obsługę sekretariatu. W posiedzeniach NCE i jej podgrup mogą uczestniczyć inni, zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

6. NCE może przyjąć swój regulamin wewnętrzny w oparciu o standardowy regulamin wewnętrzny grup ekspertów.

7. Komisja publikuje stosowne informacje na temat działań prowadzonych przez NCE, umieszczając je w rejestrze lub na specjalnej stronie internetowej dostępnej poprzez link umieszczony w rejestrze.

Artykuł 6**Koszty uczestnictwa w posiedzeniach**

1. Osoby uczestniczące w pracach NCE i jej podgrup nie otrzymują wynagrodzenia za świadczone usługi.
2. Wydatki na podróże służbowe i koszty utrzymania ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach NCE lub jej podgrup są zwracane przez Komisję zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji.
3. Zwrot kosztów odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2011 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26, ze zmianami wynikającymi z decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1).

Komunikat Komisji w ramach dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)

(2011/C 304/04)

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przepis 1
CEN	EN 15947-1:2010 Pirotechnika – Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 – Część 1: Terminologia		
CEN	EN 15947-2:2010 Pirotechnika – Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 – Część 2: Klasy i typy		
CEN	EN 15947-3:2010 Pirotechnika – Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 – Część 3: Minimalne wymagania dotyczące etykietowania		

Uwaga: Do czasu zakończenia zmiany i ponownego opublikowania normy państwa członkowskie uznają, że baterie i kombinacje zgodne z normą EN 15947 spełniają zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w załączniku I do dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady jedynie w przypadkach, gdy wyroby te przed wprowadzeniem do obrotu oznaczone zostały wyraźnie etykietą, jak to określono poniżej. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do umieszczenia na płaskim podłożu: „Baterię należy umieścić na płaskim podłożu” lub „Kombinację należy umieścić na płaskim podłożu”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do osadzenia w miękkiej ziemi lub miękkim materiale: „Baterię należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku” lub „Kombinację należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do przymocowania do palika: „Baterię należy solidnie przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź baterii musi wystawać ponad palik” lub „Kombinację należy solidnie przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź kombinacji musi wystawać ponad palik”. Metodę i środki służące do przymocowania baterii lub kombinacji do palika opisuje się w załączonej do wyrobu instrukcji obsługi w odpowiednio szczegółowy sposób oraz przy użyciu terminologii, która jest łatwo zrozumiała dla nieprofesjonalnych użytkowników. Odnośnie do innych baterii i kombinacji: (proszę określić inne środki ostrożności, jeśli wyrób nie jest przeznaczony i nie nadaje się do ustawienia na płaskim podłożu ani do wkopania w miękką ziemię ani miękki materiał, ani do przymocowania do palika).

CEN	EN 15947-4:2010 Pirotechnika – Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 – Część 4: Metody badań		
-----	--	--	--

Uwaga: Do czasu zakończenia zmiany i ponownego opublikowania normy państwa członkowskie uznają, że baterie i kombinacje zgodne z normą EN 15947 spełniają zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w załączniku I do dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady jedynie w przypadkach, gdy wyroby te przed wprowadzeniem do obrotu oznaczone zostały wyraźnie etykietą, jak to określono poniżej. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do umieszczenia na płaskim podłożu: „Baterię należy umieścić na płaskim podłożu” lub „Kombinację należy umieścić na płaskim podłożu”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do osadzenia w miękkiej ziemi lub miękkim materiale: „Baterię należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku” lub „Kombinację należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do przymocowania do palika: „Baterię należy solidnie przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź baterii musi wystawać ponad palik” lub „Kombinację należy solidnie przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź kombinacji musi wystawać ponad palik”. Metodę i środki służące do przymocowania baterii lub kombinacji do palika opisuje się w załączonej do wyrobu instrukcji obsługi w odpowiednio szczegółowy sposób oraz przy użyciu terminologii, która jest łatwo zrozumiała dla nieprofesjonalnych użytkowników. Odnośnie do innych baterii i kombinacji: (proszę określić inne środki ostrożności, jeśli wyrób nie jest przeznaczony i nie nadaje się do ustawienia na płaskim podłożu ani do wkopania w miękką ziemię ani miękki materiał, ani do przymocowania do palika).

CEN	EN 15947-5:2010 Pirotechnika – Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 – Część 5: Wymagania dotyczące konstrukcji i działania		
-----	---	--	--

Uwaga: Do czasu zakończenia zmiany i ponownego opublikowania normy państwa członkowskie uznają, że baterie i kombinacje zgodne z normą EN 15947 spełniają zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w załączniku I do dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady jedynie w przypadkach, gdy wyroby te przed wprowadzeniem do obrotu oznaczone zostały wyraźnie etykietą, jak to określono poniżej. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do umieszczenia na płaskim podłożu: „Baterię należy umieścić na płaskim podłożu” lub „Kombinację należy umieścić na płaskim podłożu”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do osadzenia w miękkiej ziemi lub miękkim materiale: „Baterię należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku” lub „Kombinację należy umieścić pionowo w miękkiej ziemi lub innym materiale niepalnym, np. w piasku”. W przypadku baterii i kombinacji przeznaczonych do przymocowania do palika: „Baterię należy solidnie

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
--------------------	--	----------------------------------	---

przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź baterii musi wystawać ponad palik” lub „Kombinację należy solidnie przymocować w pozycji pionowej do stabilnego palika”, „Górna krawędź kombinacji musi wystawać ponad palik”. Metodę i środki służące do przymocowania baterii lub kombinacji do palika opisuje się w załączonej do wyrobu instrukcji obsługi w odpowiednio szczegółowy sposób oraz przy użyciu terminologii, która jest łatwo zrozumiała dla nieprofesjonalnych użytkowników. Odnośnie do innych baterii i kombinacji: (proszę określić inne środki ostrożności, jeśli wyrób nie jest przeznaczony i nie nadaje się do ustawienia na płaskim podłożu ani do wkopania w miękką ziemię ani miękki materiał, ani do przymocowania do palika).

(¹) ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, Tel. +32 25500811; Faks +32 25500819 (<http://www.cen.eu>).
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, Tel. +32 25196871; Faks +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>).
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, Tel. +33 492944200; Faks +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>).

Przypis 1: Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dw”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.

Przypis 2.1: Nowa (lub zmieniona) norma ma taki sam zakres, jak norma zastąpiona. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

Przypis 2.2: Zakres nowej normy jest szerszy od zakresu normy zastąpionej. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

Przypis 2.3: Zakres nowej normy jest węższy od zakresu normy zastąpionej. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej (częściowo) z wymogami zasadniczymi dyrektywy w odniesieniu do produktów, które obejmuje zakres nowej normy. Domniemanie zgodności z wymogami zasadniczymi dyrektywy w odniesieniu do produktów, które nadal obejmuje zakres normy zastąpionej (częściowo), a których nie obejmuje zakres nowej normy, pozostaje bez zmian.

Przypis 3: W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

UWAGA:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE.
- Europejskie organizacje normalizacyjne przyjmują zharmonizowane normy w języku angielskim (CEN i Cenelec publikują je również w języku francuskim i niemieckim). Następnie krajowe organy normalizacyjne tłumaczą tytuły zharmonizowanych norm na wszystkie pozostałe wymagane języki urzędowe Unii Europejskiej. Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za poprawność tytułów zgłoszonych do publikacji w Dzienniku Urzędowym.
- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.
- Lista ta zastępuje wszystkie poprzednie listy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja czuwa nad uaktualnianiem listy.
- Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:
http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

EUROPEJSKA SŁUŻBA DZIAŁAŃ ZEWNĘTRZNYCH

Decyzja Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 15 czerwca 2011 r.

w sprawie przepisów bezpieczeństwa mających zastosowanie do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych

(2011/C 304/05)

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL,

uwzględniając decyzję Rady 2010/427/UE określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych („ESDZ”), w szczególności jej art. 10,

uwzględniając opinię komitetu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 wyżej wymienionej decyzji Rady,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) ESDZ jako autonomiczny funkcjonalnie organ Unii Europejskiej powinna dysponować przepisami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 10 ust. 1 decyzji Rady 2010/427/UE.
- (2) Wysoki Przedstawiciel powinien podjąć decyzję w sprawie przepisów bezpieczeństwa mających zastosowanie do ESDZ, które obejmują wszystkie aspekty bezpieczeństwa, tak by ESDZ mogła skutecznie zarządzać ryzykiem dla bezpieczeństwa swojego personelu, majątku i informacji oraz wypełniać w tym względzie swoje zadanie wynikające z obowiązku dochowania należytej staranności.
- (3) Przyjęcie przepisów bezpieczeństwa mających zastosowanie do ESDZ powinno przyczynić się do stworzenia w Unii Europejskiej bardziej spójnych i kompleksowych ogólnych ram ochrony informacji niejawnych, w oparciu o przepisy Rady dotyczące bezpieczeństwa oraz przepisy Komisji w tym zakresie.
- (4) W szczególności w odniesieniu do personelu, majątku i informacji ESDZ należy zagwarantować poziom ochrony, który będzie zgodny z najlepszą praktyką w Radzie, Komisji Europejskiej, państwach członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, w organizacjach międzynarodowych.
- (5) Podstawowe zasady i minimalne standardy ochrony informacji niejawnych stosowane w ESDZ powinny być równoważne zasadom i standardom stosowanym w Radzie i Komisji Europejskiej.
- (6) Konieczne jest określenie zasad organizacji bezpieczeństwa w ESDZ oraz przydzielenie zadań w zakresie bezpieczeństwa w ramach struktur ESDZ.
- (7) Wysoki Przedstawiciel powinien podjąć wszelkie niezbędne środki w celu wprowadzenia w życie tych przepisów przy wsparciu państw członkowskich, Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji Europejskiej.

- (8) Wysoki Przedstawiciel powinien korzystać w miarę potrzeby z odpowiedniej wiedzy fachowej, jaką dysponują państwa członkowskie, Sekretariat Generalny Rady oraz Komisja Europejska, m.in. poprzez odpowiednie struktury bezpieczeństwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszej decyzji ustanawia się przepisy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (dalej zwane „przepisami bezpieczeństwa ESDZ”). Decyzja ta tworzy ogólne ramy regulacyjne do celów skutecznego zarządzania ryzykiem dla bezpieczeństwa personelu, majątku i informacji oraz wypełniania w tym względzie przez ESDZ swoich zadań wynikających z obowiązku dochowania należytej staranności.
2. Przepisy bezpieczeństwa ESDZ mają zastosowanie do wszystkich członków personelu ESDZ (tj. urzędników i innych pracowników, oddelegowanych ekspertów krajowych oraz pracowników miejscowych), a także do wszystkich członków personelu delegatur Unii, bez względu na ich status administracyjny czy pochodzenie (dalej zwanych „personelem”).
3. Wysoki Przedstawiciel podejmuje wszelkie środki niezbędne do wprowadzenia tych przepisów w życie w ESDZ oraz stworzenia niezbędnego potencjału obejmującego wszystkie aspekty bezpieczeństwa ze wsparciem odpowiednich służb państw członkowskich, Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji.
4. Od wejścia w życie niniejszej decyzji w razie potrzeby mogą być stosowane rozwiązania przejściowe z wykorzystaniem porozumień o gwarantowanym poziomie usług z odpowiednimi służbami Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji.
5. Wysoki Przedstawiciel poddaje te przepisy bezpieczeństwa przeglądowi. Wysoki Przedstawiciel zapewnia ogólną spójność stosowania niniejszej decyzji.
6. W razie potrzeby Wysoki Przedstawiciel na zalecenie komitetu, o którym mowa w art. 9 ust. 6, zatwierdza strategię w zakresie bezpieczeństwa, w których określa się środki służące wykonaniu niniejszej decyzji. Komitet może na swoim poziomie uzgodnić wytyczne dotyczące bezpieczeństwa w celu uzupełnienia lub wsparcia wykonania niniejszej decyzji.

7. Wykonując przepisy ust. 6, komitet w pełni uwzględni strategię i wytyczne dotyczące bezpieczeństwa obowiązujące w Radzie i Komisji Europejskiej, aby zachować spójność pomiędzy odpowiednimi środkami bezpieczeństwa w ESDZ, Radzie i Komisji.

Artykuł 2

Zarządzanie ryzykiem dla bezpieczeństwa

1. W celu określenia swoich potrzeb w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa ESDZ stosuje metodę kompleksowego szacowania ryzyka dla bezpieczeństwa w porozumieniu z Biurem Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady oraz dyrekcją ds. bezpieczeństwa Komisji Europejskiej. W sprawie jej stosowania w ESDZ zasięga się opinii komitetu, o którym mowa w art. 9 ust. 6.

2. Zarządzanie ryzykiem dla bezpieczeństwa personelu, majątku i informacji przyjmuje formę zarządzania procesem. Celem tego procesu jest ustalenie znanych rodzajów ryzyka dla bezpieczeństwa, określenie środków bezpieczeństwa mających ograniczać to ryzyko do dopuszczalnego poziomu oraz stosowanie środków zgodnie z koncepcją ochrony w głąb. Skuteczność takich środków podlega ciągłej ocenie.

3. Role, obowiązki i zadania określone w niniejszej decyzji pozostają bez uszczerbku dla obowiązku kierowania się zdrowym rozsądkiem i właściwą oceną sytuacji w odniesieniu do własnego bezpieczeństwa, jaki spoczywa na każdym członku personelu ESDZ, oraz obowiązku przestrzegania przez personel odpowiednich reguł, przepisów, procedur i instrukcji dotyczących bezpieczeństwa.

4. Na podstawie art. 1 ust. 3 ESDZ podejmuje wszelkie uzasadnione środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony personelu, majątku i informacji oraz uniknięcia możliwej do przewidzenia szkody, jaka może im zostać wyrządzona.

5. Środki bezpieczeństwa w ESDZ dotyczące ochrony informacji niejawnych przez cały okres ich użyteczności są odpowiednio w szczególności do ich klasyfikacji pod względem bezpieczeństwa, formy i ilości informacji lub materiału, lokalizacji i konstrukcji obiektów, w których przechowywane są informacje niejawne, oraz zagrożenia, w tym oszacowanego na poziomie lokalnym zagrożenia działaniami podejmowanymi w złych zamiarach lub działalnością przestępczą, taką jak działalność szpiegowska, sabotażowa lub terrorystyczna.

Artykuł 3

Ochrona informacji

1. Wysoki Przedstawiciel, po zasięgnięciu opinii komitetu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 decyzji Rady 2010/427/UE określającej organizację i zasady funkcjonowania ESDZ, podejmuje decyzję w sprawie przepisów dotyczących ochrony informacji niejawnych równoważnych przepisom określonym w decyzji Rady 2011/292/UE w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE⁽¹⁾ (dalej zwanych „informacjami niejawnymi UE”). W oczekiwaniu na

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17).

przyjęcie tych przepisów ESDZ stosuje wyżej wspomniane przepisy bezpieczeństwa Rady z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Na podstawie art. 1 ust. 3 Wysoki Przedstawiciel podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wprowadzenia w życie tych przepisów w ESDZ.

2. Jeżeli państwo członkowskie wprowadza do struktur lub sieci ESDZ informacje niejawne opatrzone krajowym oznaczeniem towarzyszącym klauzuli tajności, ESDZ obejmuje te informacje ochroną zgodnie z wymogami, które mają zastosowanie do informacji niejawnych UE mających klauzulę o równoważnym poziomie, jak określono w obowiązujących przepisach na podstawie art. 3 ust. 1.

3. Jeżeli chodzi o ochronę informacji jawnych szczególnie chronionych, środki bezpieczeństwa w ESDZ są odpowiednie do charakteru tych informacji lub wpływu ich nieuprawnionego ujawnienia na interesy UE.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo fizyczne

1. Odpowiednie środki bezpieczeństwa fizycznego, w tym rozwiązania w zakresie kontroli dostępu, stosuje się we wszystkich obiektach, budynkach, biurach, pomieszczeniach i innych miejscach w ESDZ, jak również w miejscach, w których znajdują się systemy komunikacyjno-informacyjne do przetwarzania tych informacji. Takie środki uwzględnia się przy projektowaniu i planowaniu budynków.

2. W razie potrzeby stosuje się środki bezpieczeństwa fizycznego służące ochronie członków personelu i osób od nich zależnych.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, są odpowiednie do oszacowanego ryzyka dla bezpieczeństwa personelu i osób odwiedzających, majątku i informacji.

4. W miejscach, w których w ESDZ przechowuje się informacje o klauzuli tajności „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” lub wyższej, bądź klauzuli jej równoważnej, tworzy się strefy zabezpieczone zgodnie z przepisami na podstawie art. 3 ust. 1, a strefy te zatwierdza właściwy organ ds. bezpieczeństwa ESDZ.

Artykuł 5

Poświadczenie bezpieczeństwa osobowego

1. Dostęp do informacji niejawnych oraz procedury poświadczania bezpieczeństwa osobowego podlegają wymogom określonym w przepisach na podstawie art. 3 ust. 1.

2. Wszyscy członkowie personelu, których obowiązki mogą wiązać się z koniecznością dostępu do informacji o klauzuli tajności „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” lub wyższej, bądź klauzuli jej równoważnej, muszą uzyskać poświadczenie

bezpieczeństwa osobowego na odpowiednim poziomie, zanim uzyskają dostęp do takich informacji niejawnych. Pracownikom miejscowym nie udziela się jednak dostępu do informacji niejawnych UE z wyjątkiem sytuacji oraz na warunkach określonych w przepisach na podstawie art. 3 ust. 1.

3. Procedury poświadczania bezpieczeństwa osobowego w odniesieniu do personelu ESDZ określa się w przepisach na podstawie art. 3 ust. 1. Procedury te zapewniają poziom pewności równoważny z poziomem przewidzianym w procedurach stosowanych w Komisji Europejskiej oraz Sekretariacie Generalnym Rady.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo systemów komunikacyjno-informacyjnych

1. ESDZ chroni informacje przetwarzane w systemach komunikacyjno-informacyjnych (dalej zwanych „SKI”) przed zagrożeniami dla ich poufności, integralności, dostępności, autentyczności i niezaprzeczalności.

2. Wszystkie SKI, w których przetwarza się informacje niejawne, przechodzą proces akredytacji. ESDZ stosuje system zarządzania akredytacją bezpieczeństwa w porozumieniu z Sekretariatem Generalnym Rady oraz Komisją Europejską.

3. Jeżeli informacje niejawne UE podlegają ochronie przy użyciu produktów kryptograficznych, produkty te są zatwierdzane przez organ ds. zatwierdzania produktów kryptograficznych ESDZ na zalecenie komitetu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 decyzji Rady 2010/427/UE określającej organizację i zasady funkcjonowania ESDZ, zgodnie z art. 10 decyzji Rady 2011/292/UE w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE.

4. Na podstawie art. 3 ust. 1 Wysoki Przedstawiciel ustanawia, w zakresie, w jakim jest to niezbędne, następujące funkcje w zakresie zabezpieczania informacji:

- a) organ ds. zabezpieczania informacji;
- b) organ ds. TEMPEST;
- c) organ ds. zatwierdzania produktów kryptograficznych;
- d) organ ds. dystrybucji produktów kryptograficznych.

5. Na podstawie art. 3 ust. 1 Wysoki Przedstawiciel ustanawia dla każdego systemu następujące funkcje:

- a) organ ds. akredytacji bezpieczeństwa;
- b) organ operacyjny ds. zabezpieczania informacji.

Artykuł 7

Świadomość w kwestiach związanych z bezpieczeństwem i szkolenie

1. Wysoki Przedstawiciel zapewnia opracowanie i wdrożenie w ESDZ odpowiednich programów podnoszenia świadomości i szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa oraz dba o to, by członkowie personelu, a w stosownych przypadkach osoby od nich zależne, otrzymali niezbędne instrukcje i szkolenia w zakresie bezpieczeństwa, odpowiednie do ryzyka w ich miejscu przebywania.

2. Przed uzyskaniem dostępu do informacji niejawnych, a po jego uzyskaniu – w regularnych odstępach czasu – członkowie personelu informowani są o obowiązku ochrony informacji niejawnych UE zgodnie z przepisami na podstawie art. 3 ust. 1 i potwierdzają przyjęcie tego obowiązku do wiadomości.

Artykuł 8

Naruszenia zasad bezpieczeństwa oraz narażenie na szwank informacji niejawnych

1. O wszelkich przypadkach lub podejrzeniach naruszenia zasad bezpieczeństwa powiadamia się niezwłocznie Dyrekcję ds. Bezpieczeństwa ESDZ, która informuje w razie potrzeby właściwe organy w Komisji, Sekretariat Generalny Rady lub państwa członkowskie.

2. Jeżeli wiadomo lub jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by podejrzewać, że bezpieczeństwo informacji niejawnych UE zostało narażone na szwank lub że informacje takie zostały utracone, Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa ESDZ informuje w stosownych przypadkach dyrekcję ds. bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, Sekretariat Generalny Rady lub państwa członkowskie oraz podejmuje wszelkie stosowne środki zgodnie z przepisami na podstawie art. 3 ust. 1.

3. Każdy członek personelu odpowiedzialny za naruszenie przepisów bezpieczeństwa określonych w niniejszej decyzji może podlegać postępowaniu dyscyplinarnemu zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami i przepisami. Każda osoba odpowiedzialna za narażenie na szwank bezpieczeństwa informacji niejawnych UE lub za ich utratę podlega postępowaniu dyscyplinarnemu lub sądowemu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi, zasadami i przepisami wykonawczymi.

Artykuł 9

Organizacja bezpieczeństwa w ESDZ

1. Organem ds. bezpieczeństwa ESDZ jest Wysoki Przedstawiciel. Działając w tym charakterze, Wysoki Przedstawiciel dba w szczególności o to, by:

- a) środki bezpieczeństwa koordynowano w razie potrzeby z właściwymi organami państw członkowskich, Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych z bezpieczeństwem, które są istotne dla działań ESDZ, w tym charakteru zagrożeń dla bezpieczeństwa personelu, majątku i informacji oraz sposobów ochrony przed tymi zagrożeniami;

- b) we wszystkich działaniach ESDZ od samego początku w pełni uwzględniano aspekty bezpieczeństwa;
- c) członkowie personelu ESDZ otrzymywali poświadczenie bezpieczeństwa osobowego UE zgodnie z art. 5 ust. 2, zanim będą mogli uzyskać dostęp do informacji o klauzuli tajności „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” lub wyższej, bądź klauzuli jej równoważnej;
- d) utworzono w ESDZ system ewidencji do celów bezpieczeństwa, który zapewni przetwarzanie informacji niejawnych zgodnie z przepisami na podstawie art. 3 ust. 1, oraz by prowadzono rejestr wszystkich informacji niejawnych przekazanych przez ESDZ państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym oraz wszelkich informacji niejawnych otrzymanych od państw trzecich i organizacji międzynarodowych;
- e) przeprowadzano inspekcje bezpieczeństwa, o których mowa w art. 11;
- f) w sprawie wszelkich przypadków lub podejrzeń naruszenia zasad bezpieczeństwa, w tym naruszenia na szwank informacji niejawnych będących w posiadaniu lub pochodzących z ESDZ bądź ich utraty, przeprowadzano postępowanie wyjaśniające oraz by o pomoc w takich dochodzeniach zwracano się do odpowiednich organów ds. bezpieczeństwa;
- g) opracowano i wprowadzono w życie odpowiednie plany i mechanizmy postępowania w przypadku incydentów oraz radzenia sobie z ich konsekwencjami, by zapewnić szybkie i skuteczne reagowanie na incydenty związane z bezpieczeństwem;
- h) podejmowano odpowiednie środki w razie nieprzestrzegania przez personel przepisów niniejszej decyzji.

2. Wysoki Przedstawiciel może w razie potrzeby zawrzeć porozumienia administracyjne, szczególnie w odniesieniu do wymiany informacji niejawnych z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, bez uszczerbku dla postanowień art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przed ich zawarciem zasięga się opinii komitetu, o którym mowa w art. 9 ust. 6.

3. Wykonawczy sekretarz generalny dba o to, by stosowano odpowiednie środki fizyczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa personelu i osób odwiedzających, majątku oraz informacji we wszystkich obiektach ESDZ. W wykonywaniu tego zadania wykonawczego sekretarza generalnego wspiera dyrektor ds. operacyjnych oraz Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa ESDZ.

4. W ESDZ utworzona zostanie Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa, która będzie odpowiedzialna za kwestie bezpieczeństwa w ESDZ i która będzie do dyspozycji Wysokiego Przedstawiciela, a w razie potrzeby może składać mu sprawozdania zgodnie ze swoim zakresem odpowiedzialności. Zgodnie z art. 10 ust. 3 decyzji Rady 2010/427/UE określającej organizację i zasady funkcjonowania ESDZ Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa jest wspierana przez właściwe służby państw członkowskich.

5. Szef każdej delegatury Unii jest odpowiedzialny za wprowadzenie w życie wszystkich środków dotyczących bezpieczeństwa tej delegatury i zarządza bezpieczeństwem i ochroną personelu delegatury oraz osób ją odwiedzających, a także majątku i informacji delegatury. W wykonywaniu tego zadania jest on wspierany przez Dyrekcję ds. Bezpieczeństwa ESDZ, personel delegatury wypełniający specjalne zadania i funkcje oraz specjalnych pracowników ochrony rozmieszczonych tam, gdzie jest to konieczne.

6. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. Bezpieczeństwa. Wysoki Przedstawiciel zasięga opinii Komitetu ds. Bezpieczeństwa, który bada i ocenia daną kwestię bezpieczeństwa wchodzącą w zakres przepisów niniejszej decyzji, i w stosownych przypadkach wydaje zalecenia. Komitet ds. Bezpieczeństwa składa się z odpowiednich ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa reprezentujących każde państwo członkowskie, Sekretariat Generalny Rady oraz dyrekcję ds. bezpieczeństwa Komisji Europejskiej. Komitetowi przewodniczy Wysoki Przedstawiciel lub wyznaczona przez niego osoba, a zbiera się on na polecenie Wysokiego Przedstawiciela lub na wniosek jednego z członków. Komitet ds. Bezpieczeństwa organizuje swoją pracę w taki sposób, by mógł wydawać zalecenia w każdej z dziedzin bezpieczeństwa wchodzących w zakres niniejszej decyzji.

7. Szef Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa ESDZ odbywa spotkania z dyrektorem ds. bezpieczeństwa z Sekretariatu Generalnego Rady oraz dyrektorem dyrekcji ds. bezpieczeństwa Komisji Europejskiej regularnie i zawsze wtedy, gdy jest to konieczne, by naradzać się w kwestiach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo misji w ramach WPBiO oraz SPUE

Zakres odpowiedzialności każdego szefa misji lub specjalnego przedstawiciela UE (SPUE) w odniesieniu do bezpieczeństwa misji lub zespołu jest określony w decyzji Rady, w której ustanawia się misję lub wyznacza SPUE. Każdy szef misji lub SPUE może otrzymać wsparcie ze strony Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa ESDZ w działaniach służących zapewnieniu należytego wprowadzenia w życie zatwierdzonej przez Radę polityki dotyczącej bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych na podstawie tytułu V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej. W tym celu ustanowione zostaną odpowiednie mechanizmy łącznikowe.

Artykuł 11

Inspekcje w zakresie bezpieczeństwa

1. Wysoki Przedstawiciel dba o przeprowadzanie inspekcji w zakresie bezpieczeństwa w celu weryfikacji przestrzegania zasad i przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony personelu, majątku oraz informacji w ramach ESDZ oraz misji ustanowionych na podstawie tytułu V rozdział 2 TUE.

2. ESDZ może w razie potrzeby korzystać z wiedzy fachowej w państwach członkowskich, Sekretariacie Generalnym Rady oraz Komisji Europejskiej.

3. Wysoki Przedstawiciel przyjmuje roczny program inspekcji w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 12

Planowanie ciągłości działania

W ramach ogólnego planowania ciągłości działania ESDZ Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa ESDZ wspiera wykonawczego sekretarza generalnego w zarządzaniu aspektami procesów biznesowych ESDZ związanymi z bezpieczeństwem.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej podpisania.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 czerwca 2011 r.

Wysoki Przedstawiciel

C. ASHTON

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacja dotycząca wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/35/UE przekazana przez Węgry

(2011/C 304/06)

Zgodnie z art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/35/UE z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych Węgry powiadomiły Komisję, że:

- będą stosować przepis przejściowy 1 załącznika II do dyrektywy 2010/35/UE,
- kody kolorystyczne stosowane do ciśnieniowych urządzeń transportowych na terytorium Węgier zostały określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki nr 14/1998 z dnia 27 listopada 1998 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących butli do gazu.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2011/C 304/07)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	5.9.2011
Czas trwania	5.9.2011–31.12.2011
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado lub grupa stad	BUM/ATLANT
Gatunek	Marlin błękitny (<i>Makaira nigricans</i>)
Obszar	Ocean Atlantycki
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	—

Link do strony internetowej, na której opublikowano decyzję państwa członkowskiego:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs/index_pl.htm

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2011/C 304/08)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	7.9.2011
Czas trwania	7.9.2011–31.12.2011
Państwo członkowskie	Francja
Stado lub grupa stad	WHB/1X14
Gatunek	Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i>)
Obszar	Wody UE oraz wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc, VIIIe, XII i XIV
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	959469

Link do strony internetowej, na której opublikowano decyzję państwa członkowskiego:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs/index_en.htm

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2011/C 304/09)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	13.8.2011
Czas trwania	13.8.2011–31.12.2011
Państwo członkowskie	Belgia
Stado lub grupa stad	PLE/8/3411
Gatunek	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
Obszar	VIII, IX oraz X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	870462

Link do strony internetowej, na której opublikowano decyzję państwa członkowskiego:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs/index_pl.htm

---

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2011/C 304/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**„NOSTRANO VALTROMPIA”****NR WE: IT-PDO-0005-0823-22.09.2010****ChOG ( ) ChNP (X)****1. Nazwa:**

„Nostrano Valtrompia”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. Rodzaj produktu:**

Klasa 1.3. Sery

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Ser objęty ChNP „Nostrano Valtrompia” jest serem półtwardym, bardzo twardym, wytwarzanym przez cały rok z mleka surowego z dodatkiem szafranu. W chwili wprowadzenia do obrotu ser ma kształt walca o prawie prostym boku; średnica kręgu sera wynosi 30–45 cm, wysokość 8–12 cm, a masa 8–18 kg; skórka jest twarda i ma kolor od żółto-brązowego do czerwonego; w twardej, ale niezbyt ziarnistej masie serowej mogą znajdować się rozmieszczone regularnie dziury o średnim lub niewielkim rozmiarze; produkt ma intensywny i bogaty smak i aromat, bez kwaśnego posmaku w przypadku sera o minimalnym stopniu dojrzałości i z ledwo wyczuwalnym posmakiem pikantnym

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

w przypadku sera dojrzewającego przez dłuższy czas; masa serowa ma kolor żółto-słomkowy, przechodzący w żółto-zielony. Zawartość tłuszczu w serze niepoddanym obróbce wynosi 18–28 %, a w masie suchej 27,5–42 %. Maksymalna wilgotność sera niepoddanego obróbce wynosi 36 %; minimalny czas dojrzewania wynosi dwanaście miesięcy.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):*

Przynajmniej 90 % całkowitej ilości mleka pochodzi z obszaru produkcji, od krów rasy brązowej wpisanych do księgi hodowlanej. Pozostałe 10 % może pochodzić od krów innych ras lub krzyżówek. Przewiduje się dodanie szafranu w ilości 0,05–0,2 g na 100 kg mleka.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):*

Co najmniej 75 % całkowitej masy suchej w dawce pokarmowej składa się z trawy lub siana z wielogatunkowych użytków zielonych, podczas gdy zawartość koncentratów paszowych ze zbóż, roślin strączkowych i produktów ubocznych ich obróbki, lizawek oraz związków mineralnych i witaminowych, w tym dodatków paszowych, nie przekracza 25 % masy suchej.

Krowom należy podawać trawę lub siano z wielogatunkowych użytków zielonych występujących na obszarze geograficznym wyznaczonym w pkt 4 i będących zbiorowiskami trawiastymi dziko rosnących gatunków, takich jak *Dactylis glomerata*, *Festuca ovina*, *Poa annua*, *Phleum pratense* i *Trifolium montanum*, w ilości wystarczającej do pokrycia 50 % dziennego zapotrzebowania w ramach dawki całkowitej wyrażonej jako masa sucha.

W okresie od czerwca do września przez co najmniej 60 dni w zależności od warunków pogodowych prowadzi się wypas na użytkach zielonych lub pastwiskach. Zwierzętom nie zadaje się kiszonki z kukurydzy.

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:*

Produkcja mleka, etapy jego obróbki, dojrzewanie, skrobanie i naoliwianie kręgów sera muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym, z zachowaniem terminów i z zastosowaniem tradycyjnych metod produkcji.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:*

Ser „Nostrano Valtrompia” wprowadza się do obrotu w postaci całych kręgów lub w porcjach. Ser można kroić na porcje o różnej masie, jednak każda porcja musi zawierać część boku, na którym widoczne są informacje o pochodzeniu produktu. Porcje można pakować w opakowania próżniowe lub w atmosferze modyfikowanej.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:*

Ser objęty ChNP „Nostrano Valtrompia” wprowadza się do obrotu w postaci całych kręgów lub w porcjach z logo identyfikacyjnym zawierającym wielokrotnie powtórzone słowa „Nostrano Valtrompia” wraz z numerem rejestracyjnym, odcisnięte na boku kręgu sera. Dozwolone jest umieszczenie na jednej z podstaw okrągłej etykiety z logo identyfikacyjnym składającym się z napisu „Nostrano Valtrompia DOP” oraz logo UE.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:**

Obszar, na którym odbywa się produkcja i dojrzewanie sera objętego ChNP „Nostrano Valtrompia”, znajduje się na terytorium gmin prowincji Brescia położonych w dolinie Trompia, a mianowicie: Bovegno, Bovezzo, Brione, Caino, Collio, Concesio, Irma, Gardone Val Trompia, Lodrino, Lumezzane, Marcheno, Marmentino, Nave, Pezzaze, Polaveno, Sarezze, Tavernole sul Mella i Villa Carcina, oraz w górzystej części gminy Gussago, w tym we wsiach Quarone i Civine.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Ser objęty ChNP „Nostrano Valtrompia” produkuje się w regionie geograficznym, w którym występują strome zbocza, wąskie pasy użytków zielonych położone na dnie doliny oraz górskie pastwiska położone na zboczach i będące zbiorowiskami trawiastymi gatunków dziko rosnących, takich jak *Dactylis glomerata*, *Festuca ovina*, *Poa annua*, *Phleum pratense*, *Trifolium montanum* itp. Rośliny wymienionych gatunków, spożywane przez krowy rasy brązowej w postaci świeżej podczas wypasu na użytkach zielonych w okresie letnim lub w postaci siana przez pozostałą część roku, wpływają na charakterystyczne cechy organoleptyczne mleka, ponieważ zawarte w nich związki aromatyczne przekładają się bezpośrednio na właściwości mleka. Te same czynniki geograficzne umożliwiły zachowanie struktury produkcji, zasadniczo opartej na działalności indywidualnych małych przedsiębiorstw zajmujących się produkcją mleka i przetwarzaniem go na ser, którego dojrzewanie same prowadzą. W związku z tym w dolinie Trompia zachował się tradycyjny model hodowcy, prowadzącego zarówno produkcję, jak i dojrzewanie sera, co umożliwia skrócenie łańcucha produkcji oraz zachowanie charakterystycznych właściwości sera. Rodzinny charakter organizacji produkcji gwarantuje zachowanie różnorodności tradycyjnych praktyk stosowanych na obszarze doliny, w szczególności w odniesieniu do umiejętności w zakresie wytwarzania narzędzi służących do przetwarzania mleka na masę serową lub do naoliwiania skórki, oraz pozwala w ostateczności na przekazywanie całej tej wiedzy drogą ustną.

5.2. Specyfika produktu:

Ser objęty ChNP „Nostrano Valtrompia” cechuje się ograniczoną wilgotnością i zawartością tłuszczu, dzięki czemu ma on twardą i niezbyt ziarnistą konsystencję. Brak kwaśnego posmaku jest cechą charakterystyczną produktu i jest związany z równowagą fermentacyjną mikroflory autochtonicznej surowego mleka. Masa serowa ma kolor słomkowo-żółty – co wynika z faktu, że do mleka dodaje się szafran – przechodzący w żółto-zielony; skórka jest twarda i ma kolor od żółto-brązowego do czerwonego, uzyskiwany w procesie naoliwiania skórki, który zapobiega przedwczesnej i nadmiernej utracie wilgotności.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Nieregularna i charakteryzująca się nierównościami terenu struktura omawianego obszaru spowodowała nieuniknione rozdrobnienie działalności produkcyjnej i rozwój przetwórstwa mleka o charakterze nieprzemysłowym oraz sprzyjała na przestrzeni czasu rozwojowi szczególnego rodzaju gospodarki rolnej, opartej na małych gospodarstwach hodowlanych zajmujących się przetwórstwem produkowanego przez siebie mleka. Złożony układ orograficzny, którego częścią są użytki zielone położone na wysokości 1 800 m, oraz problemy z uzbrojeniem tamtejszych gruntów w media od zawsze wpływają na metody pozyskiwania i przetwarzania mleka, które nadal zakładają zastosowanie wiader/baniek i miednic w gospodarstwach zajmujących się przetwórstwem. Połączenie czynników związanych z charakterystyką obszaru geograficznego oraz z tradycyjnymi technikami produkcji decyduje o szczególnych właściwościach mleka i w związku z tym także sera „Nostrano Valtrompia”. W szczególności samoistne wytrącanie się śmietany z mleka wpływa na znaczne ograniczenie zawartości tłuszczu w mleku przeznaczonym do produkcji sera, jednocześnie umożliwiając rozwój mikroflory autochtonicznej, która jest istotna z punktu widzenia procesu dojrzewania oraz walorów smakowych sera. Złożone działanie mikroflory autochtonicznej obecnej w mleku zawartym w zbiorniku umożliwia przebieg procesu zakwaszania skrzepu i przyczynia się do wytworzenia podczas dojrzewania znacznej ilości peptydów i wolnych aminokwasów, które wpływają na walory smakowe sera, w szczególności na brak kwaśnego posmaku.

Podczas dojrzewania sera objętego ChNP „Nostrano Valtrompia” producenci nadal stosują tradycyjną praktykę naoliwiania kręgów sera, aby zbyt szybkie osiągnięcie maksymalnej wilgotności (36 %) nie spowodowało zakłócenia procesów enzymatycznych i tym samym zmiany wyrazistego smaku produktu.

Ponadto dobrze ugruntowana praktyka polegająca na dodawaniu szafranu do mleka lub do mieszanki serwatki i skrzepu umożliwia poprawę wyglądu masy serowej, która w przeciwnym razie miałaby zbyt intensywny odcień zieleni z uwagi na występowanie czynników związanych z częściowym odtłuszczeniem mleka oraz z żywieniem krów.

W dolinie Trompia przeważa model hodowcy krów, który również sam zajmuje się produkcją i dojrzewaniem serów. W związku z tym sami hodowcy tworzą znaczną część sektora produkcji serów. W tym kontekście stosuje się powszechne techniki przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Praktyka polegająca na dodawaniu szafranu, stosowanie miedzianych miednic i narzędzi często wyprodukowanych przez samych wytwórców sera, takich jak *spino* (bat), *rotella* (mieszadło) i *spannarola* (wirówka), oraz staranność, z jaką producenci wykonują czynności związane z nacieraniem kręgów sera olejem lnianym podczas dojrzewania, świadczą o zachowaniu dawnych metod przetwarzania mleka, umożliwiających otrzymanie „Nostrano Valtrompia”, sera będącego wyrazem tożsamości lokalnej ludności oraz kultury rolniczej obszaru produkcji.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji można znaleźć na stronie internetowej:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

bezpośrednio na stronie głównej Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali (Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa) (<http://www.politicheagricole.it>) po kliknięciu w zakładkę *Qualità e sicurezza* (z prawej strony na górze ekranu), a następnie *Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE*.

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2011/C 304/11)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„SQUACQUERONE DI ROMAGNA”

NR WE: IT-PDO-0005-0794-04.12.2009

ChOG ( ) ChNP (X)

1. Nazwa:

„Squacquerone di Romagna”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:

3.1. Rodzaj produktu:

Klasa 1.3. Sery

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Produkt objęty chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) „Squacquerone di Romagna” to miękki, szybko dojrzewający ser produkowany z mleka krowiego pochodzącego z wyznaczonego obszaru geograficznego określonego w pkt 4. W chwili wprowadzenia do obrotu ser objęty ChNP „Squacquerone di Romagna” musi mieć następujące właściwości:

Właściwości morfologiczne:

Waga: ser objęty ChNP „Squacquerone di Romagna” waży od 0,1 kg do 2 kg.

Wygląd: ser objęty ChNP „Squacquerone di Romagna” jest perlowo biały, nie ma skórki ani skorupy.

Postać: zależy od pojemnika, w którym jest umieszczany, ponieważ jego wyjątkowo kremowa struktura powoduje, że nie posiada on wyraźnego kształtu.

Właściwości fizykochemiczne: zawartość tłuszczu (w masie suchej): od 46 % do 55 %; zawartość wody: od 58 % do 65 %; właściwości mikrobiologiczne: pH: od 4,95 do 5,30.

Właściwości organoleptyczne:

Smak: przyjemny, słodki, delikatnie kwaskowy i słonawy.

Zapach: delikatny, charakterystyczny dla mleka, z nutą ziołową.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Konsystencja: miękka, kremowa, lepka, płynna, łatwo rozsmarowująca się.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):*

Produkt objęty ChNP „Squacquerone di Romagna” to miękki ser produkowany z pełnego mleka krowiego ras bydła hodowanych na obszarze geograficznym określonym w pkt 4, tj. rasy włoskiej fryzyjskiej, rasy alpejskiej brunatnej i rasy Romagnola.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):*

Co najmniej 60 % suchej masy całkowitej racji podawanej bydłu musi składać się z zielonki i kisonki, uzupełnianych paszą.

Zielonka i kisonka składają się z roślin strączkowych i traw uprawianych wyłącznie na obszarze geograficznym określonym w pkt 4.

Należy podkreślić, że wśród wykorzystywanych gatunków znajduje się lucerna siewna, a jej głównie wykorzystywane odmiany to *Pomposa*, *Classe*, *Garisenda*, *Delta* i *Prosementi*.

Pasza jest źródłem skoncentrowanego, wysokoenergetycznego pożywienia i może zawierać:

- 1) białka: ziarna roślin strączkowych, takie jak soja, bób, słonecznik i groszek, a także mąki sojowe i słonecznikowe;
- 2) błonnik w suchej papce, otrębach i łupinach sojowych;
- 3) składniki energetyczne: ziarno kukurydzy, jęczmień, sorgo, pszenica, owies, oleje roślinne, olej sojowy, wyciśnięte całe nasiona lnu.

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:*

Etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym pochodzenia, to: produkcja i przetwarzanie mleka.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:*

Ser „Squacquerone di Romagna” musi być pakowany na wyznaczonym obszarze geograficznym, ponieważ ze względu na brak skórki i fakt, że ser jest w całości jadalny, produkt jest szczególnie narażony na ryzyko zanieczyszczenia po etapie produkcji i w konsekwencji pogorszenia jakości w skutek wzrostu poziomu bakterii środowiskowych, które mogłyby dostać się na powierzchnię produktu na różnych etapach. Ponadto, jako że „Squacquerone di Romagna” jest produktem świeżym, należy zapobiegać wszelkim narostom drobnoustrojowym w okresie przydatności do spożycia. Aby zapobiegać pogorszeniu jakości produktu, należy pakować go na terenie certyfikowanego zakładu produkcyjnego. Podstawowym opakowaniem sera objętego ChNP „Squacquerone di Romagna” jest papier do produktów spożywczych lub inne odpowiednie pojemniki przystosowane do tego produktu, którego cechą charakterystyczną jest miękka i kremowa konsystencja.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:*

Opakowanie sera produkowanego zgodnie ze specyfikacją jest oznaczone napisem „Squacquerone di Romagna — Denominazione d’Origine Protetta” lub „Squacquerone di Romagna — DOP” oraz logo UE. Etykieta musi zawierać również nazwę, firmę i adres producenta/podmiotu pakującego. Produkt musi być przechowywany w temperaturze od 0 °C do + 6 °C. Maksymalna temperatura przechowywania musi być wskazana na etykiecie. Na zewnętrznym opakowaniu ochronnym sera należy umieścić następującą etykietę: „Squacquerone di Romagna”, w zapisie pogrubioną kursywą *Sari Extra Bold Italic*, w standardowych kolorach niebieskim o oznaczeniu Pantone nr 2747 i białym, o wielkości proporcjonalnej do opakowania. Zabrania się umieszczania jakichkolwiek opisów, które nie są szczegółowo określone w specyfikacji produkcji.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Obszar produkcji sera objętego ChNP „Squacquerone di Romagna” obejmuje następujące prowincje regionu Emilia-Romania: Ravenna, Forli-Cesena, Rimini, Bologna; oraz część prowincji Ferrara, której obszar ogranicza droga nr 64 (tzw. Porrettana) od zachodu i rzeka Pad od północy.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Obszar, na którym produkowany jest ser objęty ChNP „Squacquerone di Romagna”, obejmuje grunty usytuowane w wyższych partiach równiny zalewowej. Na gruntach tych uprawia się zboża, rośliny pastewne i specjalistyczne uprawy intensywne. Obszar, na którym produkowany jest ser objęty ChNP „Squacquerone di Romagna”, charakteryzuje się umiarkowanym klimatem subkontynentalnym. Od niepamiętnych czasów na tym obszarze pochodzenia obecne były gospodarstwa rolne, w których głównie zajmowano się uprawami, a ograniczona liczba zwierząt gospodarskich była hodowana w dwojakim celu: do produkcji mleka i do pracy na roli. Część mleka przeznaczona do spożycia przez ludzi była przerabiana na „Squacquerone di Romagna” i poprzez wymianę barterową miała stanowić dla rolników dodatkowe źródło dochodu.

W ramach badań nad serem objętym ChNP „Squacquerone di Romagna” wykazano właściwości wykorzystanych naturalnych kultur bakterii, ujawniając zdecydowaną jednorodność gatunków bakterii, które zawiera ser, tj. autochtonicznych biotypów *Streptococcus thermophilus*. Te naturalne kultury są hodowane w zbiornikach fermentacyjnych na obszarze geograficznym wyznaczonym w pkt 4, zawsze przy użyciu mleka pochodzącego z wyznaczonego obszaru geograficznego.

Techniki produkcji pozostają bardzo podobne do metod stosowanych w przeszłości i muszą uwzględniać fakt, że czas przebiegu produkcji sera różni się w zależności od pory roku: jest dłuższy zimą i krótszy latem. Umiejętności i doświadczenie producentów odgrywają kluczową rolę przy uzyskiwaniu odpowiedniej konsystencji sera.

5.2. Specyfika produktu:

Najistotniejszymi właściwościami sera „Squacquerone di Romagna”, które odróżniają go od innych szybko dojrzewających serów miękkich, są perłowo biały kolor i delikatny, charakterystyczny mleczny posmak z nutą ziołową.

Jego główną cechą, która znacząco przyczyniła się do reputacji „Squacquerone di Romagna”, jest kremowo-galaretowa struktura i łatwość rozsmarowywania wynikająca z miękkiej konsystencji.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Właściwości sera „Squacquerone”, w szczególności jego kremowa struktura i łatwość rozsmarowywania wynikająca z miękkiej konsystencji, wiążą się z rodzajem mleka wykorzystywanego do produkcji sera, mleka o charakterystycznych właściwościach, o niskiej zawartości białka i tłuszczu wynikającej ze sposobu karmienia bydła, który jest przede wszystkim związany z omawianym wyznaczonym obszarem geograficznym.

Precyzyjnie rzecz ujmując, specyficzne właściwości zielonki uprawianej w całości na obszarze geograficznym określonym w pkt 4, która jest bogata w cukry i łatwo przyswajalny błonnik, zapewniają bydłu charakterystyczną dietę o niskiej zawartości tłuszczów i skrobi, uzupełnianą elementami energetycznymi zawartymi w zielonce typowej dla tego obszaru. W taki sposób produkowane jest mleko o niskiej zawartości białka i tłuszczu, co ma wpływ na charakterystyczną cechę „Squacquerone”, tj. miękką konsystencję. Mleko wykorzystywane w produkcji przyczynia się do uzyskania organoleptycznych właściwości sera opisanych w pkt 3.2, tj. miękkiej i kremowej struktury, słodkiego i lekko kwaskowego smaku, a także delikatnego aromatu z nutą ziołową.

Ponadto dzięki doświadczeniu producentów, którzy z powodzeniem dopasowują czas produkcji sera do pory roku, ser nie jest kruchy ani nadmiernie zbity.

Kolejnym ważnym związkiem pomiędzy serem „Squacquerone di Romagna” a wyznaczonym obszarem geograficznym jest wykorzystanie autochtonicznych szczepów bakterii. W ujęciu taksonomicznym gatunkiem zidentyfikowanym we wszystkich badanych kulturach naturalnych jest *Streptococcus thermophilus*, co oznacza, że jest on charakterystyczny dla mikroflory mleka typowej dla sera objętego ChNP „Squacquerone di Romagna”. Różne wyizolowane biotypy wykazują szczególne cechy fizjologiczne i biochemiczne, które nie występują w wybranych szczepach ze zbiorów międzynarodowych, wykazując ponownie wyjątkowość i specyfikę spektrum bakterii wykorzystywanych do produkcji „Squacquerone di Romagna”. Autochtoniczne biotypy *Streptococcus thermophilus* zostały wyizolowane z różnych próbek surowego mleka pobranych w wielu mleczarniach na tradycyjnym obszarze produkcji sera; biotypy te można zatem uznać za autochtoniczne i całościowo stanowią one charakterystyczny zespół drobnoustrojów, będących wynikiem selekcji naturalnej i dokonanej przez człowieka w specyficznej niszy ekologicznej charakteryzującej ten konkretny obszar Włoch.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

Ministerstwo wszczęło procedurę, o której mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, publikacją wniosku dotyczącego uznania „Squacquerone di Romagna” jako chronionej nazwy pochodzenia w *Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej* nr 75 z dnia 30 marca 2006 r.

Pełny tekst specyfikacji produktu jest dostępny na następującej stronie internetowej:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub można go pobrać, wchodząc bezpośrednio na stronę główną Ministerstwa Polityki Rolnej, Żywnościowej i Leśnej (<http://www.politicheagricole.it>), klikając na „Qualità e sicurezza” (w prawej górnej części ekranu), a następnie wybierając „Disciplinari di Produzione all’esame dell’UE”.

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2011/C 304/12)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„UVA DI PUGLIA”

NR WE: IT-PGI-0005-0653-11.10.2007

ChOG (X) ChNP ( )

1. Nazwa:

„Uva di Puglia”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:

3.1. Rodzaj produktu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Chronione oznaczenie geograficzne „Uva di Puglia” jest zastrzeżone dla winogron stołowych odmian *Italia b.*, *Victoria b.*, *Regina b.*, *Michele Palieri n.* i *Red Globe rs.* produkowanych na obszarze wyznaczonym w pkt 4 poniżej i należących do kategorii handlowych „extra” i „prima”.

W chwili wprowadzenia do obrotu winogrona stołowe muszą posiadać następujące właściwości: minimalna masa całych kiści wynosi 300 g; minimalna średnica owoców odmiany *Victoria* wynosi 21 mm, odmiany *Regina* – 15 mm, a odmian *Italia*, *Michele Palieri* i *Red Globe* – 22 mm; odmiany *Italia*, *Regina* i *Victoria* mają kolor słomkowo-żółty, odmiany *Michele Palieri* i *Red Globe* – kolor głębokiej czerni z lekkim połyskiem, a odmiana *Red Globe* – kolor różowo-złoty; minimalna zawartość cukru w soku z owoców odmian *Italia*, *Regina* i *Red Globe* wynosi 14 °Briksa, a w soku z owoców odmian *Victoria* i *Michele Palieri* – 13 °Briksa. Wartość stosunku stężenia cukru wyrażonego w stopniach Briksa do całkowitej kwasowości nie może być niższa niż 22; dotyczy to wszystkich odmian.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Wszystkie etapy uprawy i zbioru winogron „Uva di Puglia” muszą odbywać się na obszarze geograficznym produkcji wyznaczonym w pkt 4.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

Każde opakowanie musi być zabezpieczone (za pomocą sznurka, poprzez umieszczenie pieczęci na workach i przezroczystych opakowaniach perforowanych). Stosuje się następujące opakowania: skrzynka na winogrona o zawartości netto 5 kg, z kartonu, drewna, sklejki lub tworzywa sztucznego; skrzynka na winogrona o zawartości netto 2 – 2,5 – 3 kg, z kartonu; koszyki na winogrona o zawartości netto 2 – 1,5 – 1 – 0,75 – 0,5 kg, z polipropylenu lub z PET, w opakowaniach z tworzywa sztucznego, drewna lub kartonu; worki na winogrona o zawartości netto 0,5 – 1 kg, z PET,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

w opakowaniach z tworzywa sztucznego, drewna lub kartonu. Pakowanie musi odbywać się na obszarze wyznaczonym w pkt 4, aby przewóz i zbyt częste przenoszenie produktu nie spowodowały uszkodzenia owoców oraz zmiany ich stanu i koloru. Winogrona stołowe należy pakować w sposób zapewniający odpowiednią ochronę produktu.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Oprócz logo nazwy i symbolu wspólnotowego na każdym opakowaniu po tej samej stronie musi znajdować się etykieta, na której należy umieścić następujące informacje, napisane wyraźnymi, nieścieralnymi i widocznymi na zewnątrz znakami: nazwę i adres, symbol lub kod identyfikacyjny podmiotu pakującego i producenta winogron oraz towarzyszące im określenia i informacje wymagane przepisami prawa.

Logo musi ściśle spełniać wymogi dotyczące rozmiaru czcionki, zgodnie z formą graficzną przedstawioną poniżej.

Dozwolone jest jednak stosowanie logo w odcieniach szarości.

Logo zawierające nazwę ChOG powiela się na obrazkach lub nalepkach o różnych średnicach.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Obszar produkcji winogron „Uva di Puglia” obejmuje terytoria wszystkich gmin prowincji Bari, Barletta-Andria-Trani, Brindisi, Foggia, Taranto i Lecce, położone na wysokości poniżej 330 m.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Obszar produkcji winogron „Uva di Puglia” charakteryzuje się występowaniem warunków glebowych i klimatycznych idealnych z punktu widzenia uprawy przedmiotowych winogron, tj. gleb mieszanych o bogatym szkielecie, odpowiedniej całkowitej zawartości węglanów i odpowiedniej zawartości aktywnego wapienia oraz bogatych w potas, wapń i magnez. Łagodny klimat nawet w okresach zimowych wynika z bliskości Adriatyku i występowania wiatrów znad pagórkowatego obszaru Wyżyny Murgia. Niskie opady w okresie wiosenno-letnim przy jednoczesnym zastosowaniu dozujących systemów nawadniania awaryjnego, znaczne nasłonecznienie obszaru oraz występowanie wiatrów umiarkowanych tworzą warunki sprzyjające uprawie roślin typowo światłolubnych, takich jak winorośl. Wysoki poziom specjalizacji apulijskich producentów w zakresie metod uprawy, pielęgnacji i pakowania winogron przekazywanych na przestrzeni wieków i zachowanych w niezmienionej formie aż do naszych czasów wpływa na jakość produktu.

5.2. Specyfika produktu:

Renoma produktu „Uva di Puglia” ma związek ze znacznym sukcesem produkcji i wywozu owoców, co wyjaśnia częste powoływanie się na tę nazwę w książkach, pracach naukowych i specjalistycznych artykułach prasowych. Winogrona „Uva di Puglia” są głównymi produkowanymi we Włoszech i eksportowanymi winogronami. Charakteryzują się pięknem i regularnością kiści, skórką o głębokiej barwie i połysku oraz chrupkością, które to właściwości są związane ze szczególnie sprzyjającymi warunkami panującymi na obszarze produkcji oraz z wysokim stopniem specjalizacji rolników.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Renomę produktu „Uva di Puglia” należy postrzegać w kontekście historycznym i gospodarczym, o czym świadczą pierwsze wzmianki pochodzące z końca XIX wieku. Mimo że długość podróży i nietrwały charakter produktu stanowiły wówczas główne czynniki ograniczające możliwość wywozu, stwierdzono, że winogrona „Uva di Puglia”, w odróżnieniu od innych gatunków winogron, najlepiej zachowują swoje właściwości i docierają w bardzo dobrym stanie na rynki zagraniczne, na przykład na rynek niemiecki. W tym kontekście należy przypomnieć, że w 1869 r. Sergio Musci jako pierwszy wyruszył z Bisceglie (w prowincji Bari) na wyprawę w celach związanych z handlem winogronami stołowymi do Mediolanu, Turynu i Bolonii oraz że pierwsze wyprawy o tym samym charakterze z Apulii do Niemiec, zorganizowane w 1880 r. z inicjatywy Francesco De Villagomeza, również miały swój początek w Bisceglie.

Na przestrzeni lat produkcja winogron „Uva di Puglia” stopniowo wzrastała, a wraz z nią wywóz owoców, o czym świadczą dokumenty Istituto per il Commercio Estero (I.C.E.). Dzięki temu na rynku międzynarodowym poznano szczególny charakter obszaru ich produkcji. Już w latach 40. XX wieku z obszarów produkcji winogron „Uva di Puglia” wywożono dziennie około stu wagonów kolejowych winogron. W 1975 r. winogrona „Uva di Puglia” stanowiły 62,4 % wszystkich włoskich winogron stołowych przeznaczonych na wywóz; w 1980 r. wskaźnik ten wzrósł do 52,7 %, a w 1985 r. – do 74,1 %. Dzięki temu, że produkcja i wywóz produktu cieszą się znacznym powodzeniem, o winogronach „Uva di Puglia” wspomniano wielokrotnie w książkach, pracach naukowych i artykułach o tematyce związanej z omawianym sektorem. Szczególnie interesujące są fotografie zamieszczone w dokumencie opublikowanym w 1979 r. przez OECD (Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) i zatytułowanym „Table Grapes” (Winogrona stołowe), przygotowanym w ramach kolekcji *International Standardisation of Fruit and Vegetables* (Międzynarodowa normalizacja owoców i warzyw). Dokument ten zawiera fotografie skrzynek pełnych winogron, na których widać wyraźne oznaczenia dotyczące Apulii.

Sukces produkcji i wywozu owoców stanowi dodatkowy dowód doskonałego połączenia wyjątkowo sprzyjających warunków panujących na obszarze geograficznym produkcji ze specjalizacją rolników, które umożliwiła osiągnięcie najwyższej jakości oraz pozyskanie zainteresowania coraz większej liczby konsumentów w kraju i za granicą. Od początku XX wieku wyraźnie wspomina się o szczególnie sprzyjających warunkach panujących na omawianym obszarze oraz o wysokim stopniu specjalizacji producentów winogron stołowych. W tym kontekście w 1914 r., mówiąc o sytuacji Apulii, Vivarelli podkreślał korzystne cechy klimatu i gleby oraz postawę hodowców winorośli, „którzy zrozumieli, że nie można zaniedbywać żadnych czynności pielęgnacyjnych typowych dla uprawy winorośli (...)”. Wspomniane czynności pielęgnacyjne do dziś są wykonywane i mają związek z umiejętnością prowadzenia wymagających precyzji i zręczności prac ręcznych w zakresie pielęgnacji pędów i kiści, usuwaniem liści i pędów, rozmieszczaniem pędów tak, aby zapewnić im jak najlepszy dostęp światła oraz z pracami mającymi na celu zapewnienie optymalnego wzrostu i dojrzewania winogron poprzez ochronę przed chorobami grzybiczymi i zwiększenie przydatności do przechowywania. O historycznym znaczeniu winogron „Uva di Puglia” świadczy więc nie tylko rosnące zapotrzebowanie na rynkach, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, lecz także uznanie podmiotów z innych obszarów produkcji.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji można znaleźć na stronie internetowej pod adresem:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

bezpośrednio na stronie głównej Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali (Ministerstwa Polityki Rolnej, Spożywczej i Leśnej) (<http://www.politicheagricole.it>) po kliknięciu w zakładkę *Qualità e sicurezza*

(z prawej strony na górze ekranu), a następnie *Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE*.

Zawiadomienie dla Ibrahima Awwada Ibrahima Ali Al-Badri Al-Samarrai, dodanego do wykazu, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida, na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1024/2011

(2011/C 304/13)

1. We wspólnym stanowisku 2002/402/WPZiB ⁽¹⁾ wzywa się Unię do zamrożenia funduszy oraz innych zasobów gospodarczych członków organizacji Al-Kaida oraz innych osób fizycznych, grup, przedsiębiorstw i podmiotów z nimi powiązanych, wymienionych w wykazie sporządzonym zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267(1999) i 1333(2000) i systematycznie aktualizowanym przez komitet ONZ powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267(1999).

Wykaz sporządzony przez komitet ONZ obejmuje:

- Al-Kaidę,
- osoby fizyczne i prawne, podmioty, jednostki i grupy powiązane z Al-Kaidą, oraz
- osoby prawne, podmioty i organy będące własnością lub pozostające pod kontrolą jakiegokolwiek z tych powiązanych osób, podmiotów lub grup, względnie w jakikolwiek inny sposób je wspierające.

Działania lub czynności wskazujące na to, że dana osoba, grupa, przedsiębiorstwo lub podmiot są „powiązane” z Al-Kaidą, obejmują:

- a) udział w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu działań lub czynności przez Al-Kaidę bądź jakąkolwiek komórkę, grupę powiązaną, wyodrębnioną lub pochodną, czy też dokonywanie tego wspólnie z nimi, pod ich nazwą, w ich imieniu lub w celu udzielenia im wsparcia;
- b) dostarczanie którejkolwiek z wymienionych osób lub grup broni i podobnych materiałów, ich sprzedaż lub przekazywanie;
- c) dokonywanie rekrutacji na rzecz którejkolwiek z wymienionych osób lub grup; lub
- d) wspieranie działań lub czynności którejkolwiek z wymienionych osób lub grup w inny sposób.

2. W dniu 5 października 2011 r. Komitet ONZ zdecydował o wpisaniu Ibrahima Awwada Ibrahima Ali Al-Badri Al-Samarrai do właściwego wykazu. Może on w każdej chwili złożyć wniosek do rzecznika praw obywatelskich ONZ o ponowną weryfikację decyzji o wpisaniu go do wymienionego wyżej wykazu ONZ, wraz z dokumentami uzupełniającymi. Taki wniosek należy przesłać na poniższy adres rzecznika praw obywatelskich ONZ:

United Nations — Office of the Ombudsperson
Room TB-08041D
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Tel. +1 2129632671
Faks +1 2129631300 / 3778
E-mail: ombudsperson@un.org

Więcej informacji można znaleźć na stronie <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>

3. W następstwie decyzji ONZ, o której mowa w pkt 2, Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1024/2011 ⁽²⁾, zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida ⁽³⁾. Zmiana wprowadzona na mocy art. 7 ust. 1 lit. a) oraz art. 7a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 881/2002 polega na wpisaniu Ibrahima Awwada Ibrahima Ali Al-Badri Al-Samarrai do wykazu w załączniku I do tego rozporządzenia („załącznik I”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 15.10.2011, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

Do osób oraz podmiotów wpisanych do załącznika I mają zastosowanie następujące środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 881/2002:

- 1) zamrożenie wszystkich należących do nich funduszy i zasobów gospodarczych, będących ich własnością lub w ich posiadaniu, a także zakaz (dotyczący wszystkich) udostępniania im lub na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, funduszy i zasobów gospodarczych (art. 2 i 2a ⁽¹⁾); oraz
- 2) zakaz bezpośredniego lub pośredniego udzielania, sprzedaży, dostarczania lub przekazywania im doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń związanych z działalnością wojskową (art. 3).

4. Artykuł 7a rozporządzenia (WE) nr 881/2002 ⁽²⁾ przewiduje dokonanie procesu weryfikacji, w ramach którego osoby ujęte w wykazie mają możliwość zgłosić uwagi dotyczące powodów ich umieszczenia na liście. Osoby i podmioty, dodane do załącznika I rozporządzeniem (UE) nr 1024/2011, mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o uzasadnienie umieszczenia ich w wykazie. Wniosek należy przesłać na poniższy adres służb Komisji Europejskiej zajmujących się środkami ograniczającymi:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Ponadto zwraca się uwagę zainteresowanych osób i podmiotów na fakt, że istnieje możliwość zaskarżenia rozporządzenia (UE) nr 1024/2011 do Sądu Unii Europejskiej, zgodnie z postanowieniami art. 263 akapit czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

6. Dla zachowania należytego porządku zwraca się uwagę osób i podmiotów wymienionych w załączniku I na możliwość zwrócenia się z wnioskiem do właściwych władz odpowiedniego państwa członkowskiego (państw członkowskich), zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 881/2002, w celu uzyskania zezwolenia na wykorzystanie zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych na podstawowe potrzeby lub szczególne płatności, zgodnie z art. 2a tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Artykuł 2a został dodany rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 (Dz.U. L 82 z 29.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ Artykuł 7a został dodany rozporządzeniem Rady (UE) nr 1286/2009 (Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 42).

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

